Projekt z dnia 12 października 2010 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW [1)]

z dnia 2010 r.

w sprawie praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z tą praktyką.

§ 2. 1. Kandydaci na doradców podatkowych, zwani dalej „kandydatami", odbywają dwuletnią praktykę zawodową, zwaną dalej „praktyką", w następującej kolejności:
1) w urzędzie skarbowym - przez okres 2 miesięcy;
2) w izbie skarbowej - przez okres 2 miesięcy;
3) w urzędzie kontroli skarbowej - przez okres 2 miesięcy;
4) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego - przez okres 18 miesięcy.

2. Kandydaci odbywają praktykę:
1) w urzędzie skarbowym i w izbie skarbowej - właściwych miejscowo w sprawach podatku dochodowego od osób fizycznych, ze względu na miejsce zamieszkania kandydata;
2) w urzędzie kontroli skarbowej - mającym siedzibę w tym samym mieście wojewódzkim, co izba skarbowa, o której mowa w pkt 1;
3) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego, w przypadku wyrażenia zgody na przyjęcie kandydata na praktykę albo wyznaczenia przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

3. Na uzasadniony wniosek kandydata lub kierownika jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, minister właściwy do spraw finansów publicznych może skierować kandydata do odbycia praktyki w urzędzie skarbowym, izbie skarbowej albo urzędzie kontroli skarbowej, o innej właściwości miejscowej, niż określona w ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Praktyka odbywana jest w wymiarze 8 godzin w tygodniu.

§ 3. 1. Terminy rozpoczęcia praktyki w urzędach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-3, na wniosek kandydata, wyznacza minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony nie później niż w terminie 45 dni od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego, zwanego dalej „egzaminem".

[1)] Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne , na podstawie, § 1 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 122, poz. 826.

3. Rozpoczęcie praktyki w urzędach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1-3 następuje w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 -2, albo wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 3.

§ 4. 1. Termin i miejsce rozpoczęcia praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego wyznacza, na wniosek kandydata, Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych, po zasięgnięciu opinii zarządu właściwego regionalnego oddziału Izby Doradców Podatkowych, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony nie później niż w terminie 45 dni przed zakończeniem praktyki w urzędzie kontroli skarbowej.

§ 5. 1. Kandydat odbywa praktykę w warunkach umożliwiających zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych i wykonywaniem doradztwa podatkowego.

2. W urzędzie skarbowym, izbie skarbowej i urzędzie kontroli skarbowej praktyka odbywana jest pod nadzorem pracownika wyznaczonego odpowiednio przez naczelnika urzędu skarbowego, dyrektora izby skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej.

3. Szczegółowe warunki odbywania praktyki kandydat uzgadnia z naczelnikiem urzędu skarbowego, dyrektorem izby skarbowej albo dyrektorem urzędu kontroli skarbowej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do praktyki odbywanej u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

5. Po odbyciu praktyki kandydat otrzymuje dokument potwierdzający jej odbycie.

§ 6. 1. Na równi z praktyką jest traktowane zatrudnienie:

1) przez okres co najmniej dwóch lat w:
   a) urzędzie skarbowym,
   b) izbie skarbowej,
   c) urzędzie kontroli skarbowej,
   d) urzędzie celnym,
   e) izbie celnej,
   f) Ministerstwie Finansów,
   g) samorządowych służbach finansowych,
   h) samorządowym kolegium odwoławczym

   - jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi;
2) przez okres co najmniej dwóch lat:
   a) w podmiotach uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klienta,
   b) jako prokurator lub sędzia,
   c) na stanowisku, na którym wykonywanie czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych wiąże się z koniecznością posiadania certyfikatu księgowego lub stanowisku uprawniającym do przeprowadzania lustracji w rozumieniu przepisów prawo spółdzielczego,
   d) na stanowisku głównego księgowego w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych;
3) przez okres co najmniej czterech lat na stanowisku skarbnika gminy;
4) przez okres co najmniej pięciu lat w charakterze pracownika naukowego, dydaktycznego lub naukowo – dydaktycznego, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, zajmującego się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe.

2. Na równi z praktyką jest traktowane wykonywanie zawodu adwokata, radcy prawnego lub biegłego rewidenta przez okres co najmniej dwóch lat.

§ 7. Kandydaci, którym wyznaczono termin rozpoczęcia praktyki przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, odbywają tę praktykę na warunkach określonych w przepisach dotychczasowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[3)]

MINISTER FINANSÓW

[3)] Zakres spraw uregulowany niniejszym rozporządzeniem był poprzednio uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym (Dz. U. Nr 107, poz. 940, z 2004 r. Nr 52, poz. 516 oraz z 2005 r. Nr 193, poz. 1616), które na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826), w części dotyczącej warunków odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz zatrudnienia traktowanego na równi z tą praktyką, traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Finansów *w sprawie praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych* stanowi wykonanie, zawartego w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. *o doradztwie podatkowym* (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.), upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania aktu wykonawczego.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ww. upoważnieniem ustawowym, określa szczegółowe warunki odbywania praktyk zawodowych przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z praktyką.

Obecnie kwestie dotyczące praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych reguluje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. *w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* (Dz. U. Nr 107, poz. 940, z późn. zm.), które zostało wydane na podstawie art. 12, art. 21 ust. 5 i art. 26 *ustawy o doradztwie podatkowym*.

W związku z nowelizacją *ustawy o doradztwie podatkowym*, w tym art. 26 ww. ustawy, stanowiącego jedną z podstaw prawnych rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. *w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym,* zaszła konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Projektowane regulacje w większości stanowią powtórzenie obowiązujących obecnie uregulowań rozdziału 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. *w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*. Dodatkowo zaproponowano regulacje, które przede wszystkim usprawnią odbywanie praktyk zawodowych przez kandydatów na doradców podatkowych, a także umożliwią dostosowanie wymiaru praktyk do możliwości kandydata, np. związanych z pozostawaniem przez niego w zatrudnieniu.

§ 1 - zakres przedmiotowy rozporządzenia

Projektowany § 1 określa przedmiot regulacji rozporządzenia.

§ 2 – miejsce i okres odbywania praktyki

W projektowanym regulacji określono podmioty, w których kandydat będzie kolejno odbywał praktykę zawodową. W celu lepszego przygotowania kandydatów do wykonywania zawodu doradcy podatkowego w projektowanym § 2 ust. 1 zaproponowano zróżnicowanie okresu praktyki odbywanej w organach podatkowych i praktyki odbywanej w podmiotach świadczących doradztwo podatkowe. Zaproponowano zatem rozwiązanie, zgodnie z którym skrócono łączny okres praktyki w organach podatkowych z 12 miesięcy do 6 miesięcy, natomiast wydłużono okres praktyki odbywanej w podmiotach świadczących doradztwo podatkowe z 12 miesięcy do 18 miesięcy. Jednocześnie zaproponowano, aby praktyka w każdym z organów podatkowych odbywana była przez 2 miesiące, a nie jak dotychczas przez 4 miesiące. Łączny okres praktyki, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, wynosić będzie nadal 2 lata. Katalog podmiotów, w których kandydat odbywa praktykę zawodową wynika z treści art. 21 ust. 4 *ustawy o doradztwie podatkowym*, który stanowi, iż praktykę odbywa się w urzędach i izbach skarbowych, w urzędach kontroli skarbowej, u doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego.

W § 2 ust. 2 wskazano sposób ustalania podmiotu właściwego miejscowo, w którym kandydat na doradcę podatkowego odbywa praktykę zawodową. Właściwy do odbycia praktyki organ podatkowy ustalany jest w powiązaniu z miejscem zamieszkania kandydata. Z kolei praktyka zawodowa u doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego odbywać się będzie u tych doradców podatkowych i w tych spółkach, którzy wyrazili na to zgodę lub zostali wyznaczeni przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

Jednocześnie, podobnie jak w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu, dopuszczono w § 2 ust. 3 możliwość skierowania przez Ministra Finansów kandydata na

praktykę zawodową do urzędu skarbowego, izby skarbowej i urzędu kontroli skarbowej innej właściwości miejscowej, w sytuacji gdy kandydat (lub kierownik organu podatkowego) złoży uzasadniony wniosek w tym przedmiocie.

W § 2 ust. 4 zaproponowano wprowadzenie zmian w tygodniowym wymiarze praktyki (w organach podatkowych i w podmiotach świadczących doradztwo podatkowe), tak aby praktyka w każdym z tych podmiotów odbywana była w wymiarze 8 godzin w tygodniu, a nie jak dotychczas raz w tygodniu w wymiarze 8 godzin.

§ 3 – organ kierujący na praktykę do organów podatkowych

Projektowany § 3 wskazuje organ właściwy do kierowania kandydatów na doradców podatkowych na poszczególne części praktyki zawodowej w organach podatkowych. Termin rozpoczęcia praktyki w urzędach podatkowych wyznacza na wniosek kandydata Minister Finansów. Wniosek o wyznaczenie terminu rozpoczęcia praktyki kandydat powinien złożyć nie później niż w terminie 45 dni od dnia uzyskania pozytywnego wyniku z egzaminu. Rozpoczęcie praktyki w urzędach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1-3 następować będzie w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o wyznaczenie terminu praktyki, o którym mowa w ust. 1 -2, albo wniosku o skierowanie kandydata do urzędu o innej właściwości, o którym mowa w § 2 ust. 3.

§ 4 – rozpoczęcie praktyki w podmiotach świadczących doradztwo podatkowe

W projektowanej regulacji § 4 zaproponowano określenie terminu, w którym Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych wyznaczać będzie kandydatowi termin i miejsce rozpoczęcia praktyki. Projektowany przepis przewiduje, iż Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych wyznaczać będzie kandydatowi termin i miejsce praktyki w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania przez Przewodniczącego wniosku kandydata w tym przedmiocie. Zgodnie z projektowaną regulacją wniosek o wyznaczenie terminu i miejsca praktyki kandydat powinien złożyć nie później niż w terminie 45 dni przed zakończeniem praktyki w urzędzie kontroli skarbowej. Jednocześnie utrzymano dotychczasowe regulacje, zgodnie z którymi Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych, na wniosek kandydata, po zasięgnięciu opinii zarządu właściwego regionalnego oddziału Izby Doradców Podatkowych wyznacza termin rozpoczęcia praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego. W powyższy sposób Przewodniczący będzie również wyznaczał miejsce odbycia praktyki.

§ 5 – warunki odbywania praktyk

Projektowany § 5 przewiduje, iż kandydat odbywa praktykę w warunkach umożliwiających zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych i wykonywaniem doradztwa podatkowego. W urzędzie skarbowym, izbie skarbowej i urzędzie kontroli skarbowej praktyka odbywana będzie pod nadzorem pracownika wyznaczonego przez naczelnika urzędu skarbowego, dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora urzędu kontroli skarbowej. Szczegółowe warunki odbywania praktyki kandydat ustalać będzie w porozumieniu z naczelnikiem urzędu skarbowego, dyrektorem izby skarbowej albo dyrektorem urzędu kontroli skarbowej (w zależności od podmiotu, w którym odbywa praktykę). Przepisy dotyczące ustalania szczegółowych warunków odbywania praktyk stosuje się odpowiednio do praktyki odbywanej u doradcy podatkowego lub spółce doradztwa podatkowego. Po odbyciu praktyki kandydat otrzymuje dokument potwierdzający jej odbycie.

§ 6 – zwolnienie z odbycia praktyki

W projektowanym przepisie przewidziano, iż okres zatrudnienia w wymienionych w ust. 1 pkt. 1 podmiotach wymagany do zaliczenia na poczet praktyki wynosił będzie dwa lata, tj. będzie równy okresowi praktyki zawodowej odbywanej przez kandydatów na

doradców podatkowych (dotychczas wymagany był 4-letni okres zatrudnienia). Potraktowanie określonego zatrudnienia jako praktyki możliwe będzie jedynie w przypadku, gdy do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi.

Zdecydowano także, do katalogu podmiotów w których zatrudnienie przez okres dwóch lat traktowane jest na równi z praktyką, dodać urząd celny oraz izbę celną. Na równi z zatrudnieniem w tych podmiotach (urząd celny oraz izba celna) należy rozumieć również pełnienie służby przez funkcjonariuszy Służby Celnej. Do zadań Służby Celnej zgodnie z ustawą z 27 sierpnia 2009 r. *o Służbie Celnej* należy m. in. wymiar i pobór podatku akcyzowego oraz podatku od towarów i usług. Ponadto, doradcy podatkowi mocą art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. *o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw*, uzyskali prawo reprezentowania klientów przed sądami administracyjnymi w sprawach celnych. W związku z powyższym zaproponowano przedmiotową zmianę.

Projektowany § 6 określa także w ust. 1 pkt 2, 3 i 4 rodzaje i okres zatrudnienia, które mogą zostać potraktowane jako praktyka zawodowa dla kandydatów na doradców podatkowych. Zaproponowana regulacja generalnie powtarza dotychczasowy § 11 rozporządzenia Ministra Finansów *w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*, przy czym dokonano zmian redakcyjnych. Zmiana merytoryczna w tym zakresie dotyczy wprowadzenia możliwości zaliczenia na poczet praktyki zawodowej dla kandydatów na doradców podatkowych, wykonywania zawodu adwokata przez okres co najmniej dwóch lat, a także możliwości potraktowania na równi z praktyką wykonywania zawodu (a nie jak dotychczas, tylko zatrudnienia) radcy prawnego i biegłego rewidenta, przez okres co najmniej dwóch lat. Wymienione w § 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 4 i ust. 2 kategorie zatrudnienia, a także zawody i stanowiska, zwalniające od praktyk, dają gwarancję zapoznania się z prawem podatkowym w wymiarze praktycznym, co pozwala na dopuszczenie osób legitymujących się takim doświadczeniem zawodowym do zawodu doradcy podatkowego, bez konieczności odbywania praktyki.

§ 7 – przepis przejściowy

Projektowany § 7 wskazuje, iż kandydaci, którym wyznaczono termin rozpoczęcia praktyki przed dniem wejścia w życie rozporządzenia odbywają tę praktykę na warunkach określonych w dotychczasowych przepisach.

§ 8 – przepis końcowy

Projektowany § 8 określa termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stanowiąc, iż wchodzi ono w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia - z chwilą poddania uzgodnieniom zewnętrznym – został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów. Od tego momentu każdy mógł zgłosić zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia (art. 7 ust. 1 ww. ustawy).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływał bezpośrednio na kandydatów na doradców podatkowych, zainteresowanych odbywaniem praktyki zawodowej wymaganej do wpisu na listę doradców podatkowych. Zaprojektowane regulacje będą miały wpływ na osoby wykonujące zawód adwokata, które, po zdaniu egzaminu na doradcę podatkowego, będą zainteresowane uzyskaniem wpisu na listę doradców podatkowych. Wykonywanie zawodu adwokata przez okres co najmniej dwóch lat będzie bowiem traktowane na równi z praktyką zawodową wymaganą dla wpisu na ww. listę. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje obecnie w odniesieniu do m.in. prokuratorów, sędziów i radców prawnych, gdyż zatrudnienie przez okres co najmniej dwóch lat jako radca prawny jest traktowane na równi z praktyką zawodową dla kandydatów na doradców podatkowych. Z treści art. 21 ust. 4 ustawy o doradztwie podatkowym wynika, iż praktyka zawodowa kandydatów na doradców podatkowych obejmuje zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych oraz wykonywaniem doradztwa podatkowego. Z tego względu zasadne jest potraktowanie wykonywania zawodu adwokata na równi z tą praktyką, gdyż wykonywanie zawodu adwokata wiąże się z występowaniem przed różnego rodzaju organami i sądami, w tym przed organami podatkowymi. Dodatkowo adwokat jest uprawniony do wykonywania czynności doradztwa podatkowego, a zatem ma możliwość zapoznania się z wykonywaniem doradztwa podatkowego. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby umożliwienie potraktowania wykonywania zawodu adwokata na równi z praktyką zawodową dla kandydatów na doradców podatkowych mogło wpływać negatywnie na jakość świadczonych usług doradztwa podatkowego.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt został przesłany do opinii:

- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych,
- Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów,
- Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce,
- Stowarzyszeniu Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas”,
- Krajowej Izbie Radców Prawnych,
- Naczelnej Radzie Adwokackiej,
- Krajowej Radzie Notarialnej,
- Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”,
- Związkowi Zawodowemu Celnicy PL,
- Związkowi Banków Polskich.

W trakcie konsultacji społecznych uwagi zgłosiła Krajowa Rada Doradców Podatkowych oraz Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas”.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych pozytywnie oceniła kształt zaproponowanych regulacji, zgłaszając m.in. następujące uwagi:

1. Zaproponowano wprowadzenie obowiązku odpłatności za praktyki u doradcy podatkowego np. w wysokości nie niższej niż 2-krotność minimalnego wynagrodzenia za płacę, z uwzględnieniem czasowego wymiaru praktyki (§ 2 ust. 4 projektu).

Uwaga nie została uwzględniona. Ustawa o doradztwie podatkowym nie przewiduje jakiejkolwiek możliwości nałożenia dodatkowych obowiązków o charakterze finansowym na kandydatów na doradców podatkowych. Przepisy ustawy wyraźnie precyzują rodzaje opłat, które mogą być pobierane oraz podmioty zobowiązane do ich ponoszenia. W tym względzie, także delegacja ustawowa sformułowana w art. 21 ust. 5 ustawy jest jednoznaczna i precyzuje dokładnie, co może być przedmiotem regulacji rozporządzenia dotyczącego praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych, nie przewidując odpłatności praktyki.

2. Wskazano na mogące powstać wątpliwości w sytuacji ewentualnego przekroczenia terminu do złożenia wniosku o wyznaczenie praktyki lub terminu na rozpoczęcie praktyki, o których mowa w § 3 ust. 2 i 3 oraz § 4 projektu.

Uwaga nie została uwzględniona. Określone w § 3 i § 4 projektu rozporządzenia terminy na złożenie wniosku o wyznaczenie praktyki w organach podatkowych lub u doradcy podatkowego mają charakter instrukcyjny. Istotna jest bowiem konieczność wyznaczenia (zakreślenia) pewnych terminów na złożenie wniosków o wyznaczenie praktyki, ze względu choćby na fakt, że ustawa o doradztwie podatkowym przewiduje, w art. 6 ust. 1 pkt 6 i 8, konieczność odbycia dwuletniej praktyki zawodowej oraz konieczność złożenia wniosku o wpis na listę doradców podatkowych po odbyciu praktyki, nie później, niż w okresie 3 lat od złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego. Zatem, określenie terminów złożenia wniosku o wyznaczenie praktyki i terminu rozpoczęcia praktyki ma sprzyjać zapewnieniu odbycia przez kandydata 2-letniej praktyki w ustawowym okresie umożliwiającym uzyskanie wpisu na listę doradców podatkowych. W sytuacji, gdy kandydat nie odbędzie dwuletniej praktyki zawodowej i nie złoży w terminie 3 lat od złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu wniosku o wpis na listę doradców podatkowych – to stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie spełni warunków niezbędnych do dokonania wpisu na listę doradców podatkowych.

3. Zaproponowano w § 6 ust. 1 pkt 2 lit. b projektu wyłączenie prokuratora oraz sędziego, za wyjątkiem sędziów sądów administracyjnych, jeżeli do ich obowiązków należało orzekanie w sprawach z zakresu zobowiązań podatkowych, z listy zawodów, w których zatrudnienie będzie zrównane z odbyciem dwuletniej praktyki.

Uwaga nie została uwzględniona. Za nieuzasadnione należałoby uznać wprowadzenie regulacji nakazującej sędziemu oraz prokuratorowi odbywanie praktyki, której wymiar wynosi 8 godzin tygodniowo np. w urzędzie skarbowym, przez okres dwóch miesięcy, następnie w izbie skarbowej, czy też w urzędzie kontroli skarbowej. Stosownie do art. 21 ust. 4 ustawy o doradztwie podatkowym celem praktyki jest m.in. zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych. Nie wydaje się zatem, aby sędziowie sądów cywilnych czy karnych oraz prokuratorzy nie posiadali wiedzy na temat funkcjonowania organów podatkowych, co uzasadniałoby konieczność kierowania tych grup zawodowych na praktykę.

4. Zaproponowano w § 6 ust. 1 pkt 2 lit. c i § 6 ust. 1 pkt 4 projektu wykreślenie zapisu uprawniającego potraktowanie na równi z praktyką dwuletniego zatrudnienia na stanowisku uprawniającym do przeprowadzenia lustracji w myśl przepisów prawa spółdzielczego oraz pięcioletniego zatrudnienia w charakterze pracownika naukowo – dydaktycznego, zajmującego się dziedzinami w których zakres wchodzi prawo podatkowe.

Uwaga nie została uwzględniona. Podstawowym sposobem weryfikacji stopnia przygotowania do wykonywania zawodu doradcy podatkowego jest egzamin na doradcę podatkowego. Praktyka jest pomocniczym elementem nabywania wiedzy w zakresie wykonywania doradztwa podatkowego, w którym nacisk położony jest na funkcjonowanie organów podatkowych oraz zasady wykonywania doradztwa podatkowego.

5. Zaproponowano w § 6 ust. 1 pkt 2 lit. b projektu wykreślenie radców prawnych oraz biegłych rewidentów i objęcie ich zakresem §6 ust. 2.

Uwaga została uwzględniona. Biegły rewident oraz radca może wykonywać praktykę zarówno będąc w stosunku pracy z odpowiednim podmiotem, jak też jako osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek (w przypadku biegłych rewidentów ustawa o biegłych rewidentach przewiduje także inne formy wykonywania zawodu). Dlatego też wystarczającym wspólnym określeniem dla form wykonywania ww. zawodów jest użycie określenia „wykonywanie zawodu adwokata, radcy prawnego lub biegłego rewidenta przez okres co najmniej dwóch lat".

Dodatkowo zgłoszono uwagę o charakterze legislacyjnym.

2. Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas" zgłosiło następujące uwagi:

1. Zaproponowano wykreślenie z § 6 ust. 1 pkt 2 lit. a sformułowania „jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie prawa podatkowego".

Uwaga nie została uwzględniona. Likwidacja warunku umożliwiającego potraktowanie na równi z praktyką zatrudnienia w podmiotach uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klienta, doprowadziłaby do nieuzasadnionej sytuacji, w której traktowane byłoby na równi z praktyką zatrudnienie na stanowisku w ogóle nie związanym z zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego, np. stanowisku sekretarki. Tymczasem delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia regulującego szczegółowe warunki odbywania praktyki i rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z praktyką, nakazuje mieć na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków w celu przygotowania kandydatów na doradców podatkowych do wykonywania zawodu.

2. Zaproponowano wykreślenie z § 6 ust. 1 pkt 2 lit. b słów: biegły rewident, radca prawny" i zmianę § 6 ust. 2 włączającą radców prawnych i biegłych rewidentów do katalogu zawodów, których wykonywanie przez okres co najmniej dwóch lat może być traktowane na równi praktyką zawodową.

Uwaga została uwzględniona. W § 6 ust. 2 projektu przewidziano regulację przewidująca traktowanie na równi z praktyką wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub biegłego rewidenta przez okres co najmniej dwóch lat.

3. Zaproponowano wprowadzenie w § 6 ust. 1 pkt 2 po lit. d warunku, „jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie prawa podatkowego".

Uwaga nie została uwzględniona. Zatrudnienie na stanowisku głównego księgowego, w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych, wiąże się z wykonywaniem zadań wymagających wiedzy niezbędnej dla uzyskania tytułu doradcy podatkowego, dlatego też nie jest konieczne wprowadzanie dodatkowego warunku w tym zakresie.

Pozostałe organizacje społecznie nie zgłosiły uwag do projektu rozporządzenia.

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana regulacja, podobnie jak dotychczasowe rozporządzenie wykonawcze, nie wpłynie na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy.

Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na rynek pracy,

5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie wywierało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie będzie wywierało wpływu na sytuację i rozwój regionów.